

Zaznajomiwszy się z powyższym projektem konwencji, uznaliśmy go i uznajemy za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadczamy, że jest on przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego, wydaliśmy Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 8 września 1937 r.

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *Beck*

Après avoir vu et examiné ledit projet de Convention, Nous l'avons approuvé et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'il est accepté, ratifié et confirmé et promettons qu'il sera inviolablement observé.

En Foi de Quoi, Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 8 septembre 1937.

(—) *I. Mościcki*

Le Président du Conseil des Ministres:

(—) *Stawoj Składkowski*

Le Ministre des Affaires Etrangères:

(—) *Beck*

620

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 listopada 1937 r.

o zarejestrowaniu przez Sekretariat Ligi Narodów złożonych przez Polskę i szereg innych Państw dokumentów ratyfikacyjnych projektu konwencji z dnia 10 czerwca 1925 r. w sprawie odszkodowania za choroby zawodowe.

I.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że złożony w imieniu Rządu Polskiego dokument ratyfikacyjny projektu konwencji w sprawie odszkodowania za choroby zawodowe, przyjętego dnia 10 czerwca 1925 r. przez Ogólną Konferencję Międzynarodowej Organizacji Pracy podczas jej VII sesji w Genewie, został, w wykonaniu art. 4 powyższego projektu konwencji, zarejestrowany dnia 3 listopada 1937 r. przez Sekretariat Ligi Narodów.

II.

Równocześnie podaje się do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że złożone w imieniu Rządów niżej wymienionych Państw dokumenty ratyfikacyjne powyższego projektu konwencji, zostały, w wykonaniu art. 4 tegoż projektu, zarejestrowane przez Sekretariat Ligi Narodów w datach następujących:

Jugosławii	dnia 1 kwietnia 1927 r.
Finlandii	„ 17 września 1927 r.
Indii	„ 30 września 1927 r.

Ratyfikacja Rządu Indii wywiera swoje skutki tylko w stosunku do Indii Brytyjskich.

Belgii	„ 3 października 1927 r.
------------------	--------------------------

Z zastrzeżeniem późniejszych decyzji w sprawie stosowania konwencji do Konga Belgijskiego i do terytoriów pozostających pod mandatem Belgii.

Co się tyczy tej konwencji, zastrzeżenie Belgii zostało cofnięte od dnia 1 kwietnia 1934 r.

Szwajcarii	„ 16 listopada 1927 r.
Wolnego Państwa Irlandii	„ 25 listopada 1927 r.

Wolne Państwo Irlandii wypowiedziało projekt konwencji dnia 15 marca 1937 r.

W. Ks. Luksemburskiego	dnia 16 kwietnia 1928 r.
Węgier	" 19 kwietnia 1928 r.
Kuby	" 6 sierpnia 1928 r.
Niemiec	" 18 września 1928 r.
Austrii	" 29 września 1928 r.
Japonii	" 8 października 1928 r.
Ratyfikacja nie stosuje się do Korei, do Formozy, do Karafuto, do dzierzawionego terytorium Kouan-Toung ani do wysp pod mandatem japońskim na Morzu Południowym.	
Holandii	" 1 listopada 1928 r.
Portugalii	" 27 marca 1929 r.
Z zastrzeżeniem stosowania konwencji do kolonii portugalskich do czasu, gdy będą mogły być powzięte późniejsze decyzje.	
Norwegii	" 11 czerwca 1929 r.
Bułgarii	" 5 września 1929 r.
Szwecji	" 15 października 1929 r.
Szwecja wypowiedziała projekt konwencji dnia 24 lutego 1937 r.	
Łotwy	" 29 listopada 1929 r.
Francji	" 13 sierpnia 1931 r.
Czechosłowacji	" 19 września 1932 r.
Hiszpanii	" 29 września 1932 r.
Chili	" 31 maja 1933 r.
Urugwaju	" 6 czerwca 1933 r.
Kolumbii	" 20 czerwca 1933 r.
Włoch	" 22 stycznia 1934 r.
Z zastrzeżeniem późniejszych decyzji odnośnie stosowania konwencji do kolonii i posiadłości włoskich.	
Nikaragui	" 12 kwietnia 1934 r.
Danii	" 18 czerwca 1934 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

621

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 listopada 1937 r.

o rozciągnięciu przepisów policyjno-budowlanych dla gmin miejskich na niektóre osiedla gmin wiejskich na obszarze województwa warszawskiego.

Na podstawie art. 414 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) oraz na podstawie art. 1 i art. 2 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 479) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy dla gmin miejskich, zawarte w art. 172 — 263 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U.

R. P. Nr 23, poz. 202), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663), art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i ustawą z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405), z wyłączeniem przepisów, wyszczególnionych w art. 176 — 178, 185, 189, 193, 196 i 252, i z zachowaniem odpowiednich przepisów, zawartych w art. 264 — 267, 269, 277 — 279, 281, 282 i 313 tegoż rozporządzenia — rozciąga się na niezaliczone w poczet miast następujące osiedla województwa warszawskiego: